

Patrícia de No, flauta

La crítica internacional en destaca la versatilitat i personalitat expressiva, que la porten arreu del món i a ser convidada periòdicament en festivals de música i sales de concerts d'Amèrica i Europa. Escollida pel Grup Freixenet com a imatge de la marca *Elyssia*, és patrocinada en una gira internacional a Colòmbia i Anglaterra (2016-2019).

Ha actuat com a solista amb les orquestres Silesian Chamber Orchestra, Prague Virtuosi Chamber Orchestra, Orquesta Sinfónica de Medellín, Orquesta de l'Acadèmia del Gran Teatre del Liceu, OSV, ONCA, OSSC o Hungarian Virtuosi de Budapest, i ha treballat amb els mestres Cambreling, De Billy, Weigle, Plasson, Judd, Hogwood, López Cobos, Schneider, Foster o Liù Già. Ha fet audicions per a la Filharmònica de Berlin i quedà reserva de la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks de Múnic.

Guardonada en diferents concursos nacionals i internacionals, el 1998 obtingué el primer premi de flauta de Perfectionnement et Virtuosité del Conservatori Superior de Música de Ginebra, amb el mestre Maxence Larrieu.

Patrícia de No ha treballat i rebut consell dels mestres Jean-Pierre Rampal i Claudi Arimany, els seus principals mentors musicals. Ha impartit *masterclasses* a la Universidad de Medellín (Colòmbia), Ashland University (EUA), Universidad de San José (Costa Rica) i a Catalunya (ESMUC).

Patrícia de No toca una Pearl Opera Oro i des del 2016 és Pearl Artist Worldwide.

Vesko Stambolov, piano

És un dels pianistes solistes més sol·licitats de Bulgària. Ha ofert nombrosos concerts arreu del món. Ha treballat com a solista amb totes les orquestres de Bulgària. El seu repertori inclou quaranta *Concerts per a piano i orquestra*, incloent-hi Txaikovski (*Primer*), Ravel (*en Sol major*), Rachmàninov (*Tercer*) i Prokófiev (*Tercer*).

Guanyador del Grand Prix i del Premi Especial de la Societat Chopin de París al Concurs Internacional Albert Roussel de Sofia, també va guanyar els primers premis dels concursos nacionals Rachmaninov, Clàssica Vienesa i N. Stefanov.

Té enregistrada la integral dels *Concerts per a piano* de Bach per al segell discogràfic Metarecords d'Alemanya; l'obra completa per a dos pianos de Rachmàninov, amb Vesela Marinova, per al segell britànic Nimbus Records; el *Concert en Re major* de Haydn amb els Solistes de Sofia, i *Sonates per a violí i piano* de Mozart i Prokófiev amb Velika Tsonkova.

Se sent compromès amb la música contemporània i la popularització de la música del seu país. Ha guanyat el Premi Nacional de Música Crystal Lyre 2004. Els seus professors són Maria Gineva, Dimo Dimov i Krasimir Taskov.

Actualment és professor de música de cambra i piano al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona.

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

B 701-2019

Patricia de No, flauta

Intèrprets Catalans
Dijous, 25.04.19 – 20h
Petit Palau

Programa

Patricia de No, flauta
Vesko Stambolov, piano

I

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)
Sonata en Sol major, KV 301 (293a)
Allegro con spirito - Allegro

Philip Glass (1937)
Façades

Josep Maria Guix (1967)
...I no només el vent
Suaument, dins la tristesa

Francis Poulenc (1899-1963)
Sonata per a flauta i piano
Allegro malinconico - Cantilena -
Presto giocoso

II

Serguei Prokófiev (1891-1953)
Sonata en Re major, op. 94
Moderato - Scherzo
Andante - Allegro con brio

Albert Franz Doppler (1821-1883)
Fantasia pastoral hongaresa, op. 26

Durada de la pausa: 15 minuts

Cat **Música** Catalunya Música enregistra aquest concert. Per tornar-lo a escoltar, consulteu la programació a www.catmusica.cat

També et pot interessar

Intèrprets Catalans
Dimarts 28.05.19 – 20 h
Petit Palau

Preu: 25 euros

Quartet Gerhard
Lluís Castán, violí
Judit Bardolet, violí
Miquel Jordà, viola
Jesús Miralles, violoncel

W. A. Mozart: *Quartet núm. 17, en Si bemoll major, KV 458, “la Caça”*
P. Glass: *Quartet de corda núm. 2, “Company”*.
F. Schubert: *Quartet núm. 15, en Sol major, D. 887*

“Del sostre de casa
(tots els sostres ploren)
caurà una llàgrima calcària
damunt la lletra manuscrita del meu cor
aturat al paper. [...]”

Màrius Sampere – “Migdiada”
Subllum, 2000

Comentari

Escrita originàriament per a violí i piano, la *Sonata en Sol major, KV 301 (293a)* (1778) és la primera d’un conjunt de sis *Sonates per a piano i violí (KV 301-KV 306)* que Mozart va escriure a Mannheim i París. En una carta enviada al seu pare explica que havia trobat un conjunt de sonates de violí del mestre de capella de Dresden, Joseph Schuster (1748-1812), i que pensava escriure’n sis del mateix estil, per ser to-cades a casa. Tot i que se n’ha perdut el manuscrit original, es creu que originalment estaven pensades per a flauta.

Philip Glass escriu *Façades* (1981) per a la pel·lícula *Koyaanisqatsi* de Godfrey Reg-gio per a conjunt de cambra i sintetizador. En quedar descartada per al film, la va in-cloure al seu àlbum *Glassworks* (1982), l’exitós intent de Philip Glass de crear peces més curtes i deliberadament més accessibles per al gran públic. Popularitzada per ell mateix als seus concerts amb el Philip Glass Ensemble, *Façades* va ser inclosa en un ballet del New York City Ballet (1990), amb coreografia de Jerome Robbins.

...I no només el vent (2012) de Josep Maria Guix és una petita elegia per a flauta solis-ta basada en un haiku de l’escriptor japonès Hokushi sobre la tardor, i *Suaument, dins la tristesa* (2015) és un duet per a flauta i piano basat en un haiku de Jôshô que mostra el profund sentiment de tristesa durant una nevada lleu. A la primera, l’atmosfera és profundament evocadora i rememora les darreres setmanes de vida del seu pare. Suaument, dins la tristesa, dedicada al professor i amic Ramón Oteo, també reflexio-na sobre la mort i la pèrdua en una evolució musical que va de l’agitacio inicial a un elegíac humor intimista ple d’esperança.

La *Sonata per a flauta i piano* (1957) de Francis Poulenc és una peça habitual entre els flautistes, ja que en mostra les capacitats interpretatives. Escrita en tres movi-ments, requereix un gran virtuosisme quant a articulacions, dinàmiques i fraseigs. Encàrrec de la Fundació Coolidge a la Biblioteca del Congrés dels Estats Units, l’obra es va estrenar al Festival de Música d’Estrasburg amb Jean-Pierre Rampal, flautista francès coetani del compositor, a qui està dedicada la peça.

La *Sonata per a flauta i piano en Re major, op. 94* de Prokófiev és l’única peça del compositor rus per a aquest instrument. Escrita alhora que l’òpera *Guerra i pau* i la música de la pel·lícula d’Eisenstein *Ivan el Terrible*, es va estrenar a Moscou el 1943 per Nikolai Kharkovski (flauta) i Sviatoslav Richter (piano). D’estil clàssic i suau, combi-na melodia i tècnica, amb un líric “Moderato” i un juganer ”Scherzo”, un expressiu “Andante” i un “Allegro” ple de virtuosisme. Un any més tard la va adaptar per a violí per al seu amic David Oistrakh.

Albert Franz Doppler, flautista virtuós nascut a Ucraïna –aleshores Imperi Austrí-ac–, als 9 anys es trasllada a viure amb la família a Pest, on descobrirà el seu amor per la música hongaresa. La *Fantasia pastoral hongaresa, op. 26* deixa entreveure la influència del seu gran amic Franz Schubert i les tendències de l’època vers les me-lodies populars hongareses. L’obra està composta en un sol moviment amb un tema melancòlic de flauta que explora diferents tessitures al llarg de l’obra per finalitzar amb un moviment alegre de dansa.

Marta Porter, periodista musical